

Fear & Discernment #1

Pelko & erottelukyky, osa 1

Hei kaikki,

Kesällä 1994 Barb kuoli ja jätti ruumiinsa - ja onneksi palasi. Se johtui lääketieteellisestä vaivasta, joka korjattiin leikkauksella tuon viikon sisällä ja hän on ollut kunnossa siitä lähtien.

Barbin vaiva teki hänet hyvin väsyneeksi, niinpä tuona iltapäivänä hän meni pitkäkseen torkuille. Hän muisti nukahtaneensa, ja olleensa sitten yhtäkkiä valveilla tietoisena siitä, että hänen hengityksensä tuli yhä pinnallisemmaksi, yhtäkkiä tajuten olevansa kuolemassa. Hän alkoi huutaa apua mielessään, mutta oli liian heikko saadakseen ääntä ulos.

Hän kuuli minun valmistavan päivällistä keittiössä ja poikien leikkivän olohuoneessa, ja hän sanoi koko ajan 'Ei Herra, ei ole minun aikani, ei vielä, kuinka John tulee pitämään pojista huolen? Kuinka John tulee pystymään huolehtimaan Chrisistä? Entä kaikki ne palvelutehtävää koskeva lupaukset, jotka meille annoit? Sinä lupasit!'

Leijumassa

Keskellä vastalauseitaan hän alkoi lähteä ruumiistaan, ja Herran rauha tuli hänen ylleen ja hän sanoi vastauksena: "Voi, okei, he tulevat olemaan okei, he tulevat pärjäämään ihan hyvin" jokaisen huolenaiheen meistä haihtuessa pois. Hän kuvaa sitä nostamiseksi ulos kehostaan kuin kädet ja jalat tulisivat pois käsineistä ja lahkeista, lähtemiseksi pois olkapäidensä ja päänsä yläosasta niin kuin kaskas-sirkka jättää kotelonsa, kuitenkin ilman ponnistelua. Hän kohosi ulos ruumiistaan ja leijaili katossa tai vähän sen yläpuolella katsoen alas omaa ruumistaan.

Katsoessaan elotonta ruumistaan sängyllä hän sanoin spontaanisti: "Tämä siis aiheutti minulle kaikki nuo vaikeudet!?" Hän oli niin rauhan valtaama, että näki ruumiinsa sillä tavalla emotionaalisesti välinpitämättömästi kuin mitä tunnetaan katsottaessa kaupassa myytävänä olevaa lihakimpaletta - se ei merkinnyt hänelle mitään, koska hän tajusi, ettei se ollut 'todellinen' hän. Eräänä päivänä tulemme saamaan kirkastetun ruumiin, sellaisen joka tulee olemaan yhtä aidon itsemme, henkemme ja sielumme kanssa. Mutta tuona päivänä katsoessaan alaspäin ruumistaan, se herätti hänessä pikemminkin uteliaisuutta.

Kaikki rajoitukset, heikkoudet, syntisyys ja silkka lihan kuolevaisuus näkyivät terävästi verrattuna hänen ikuiseen henkeensä ja sieluunsa, todelliseen häneen, joka oli Hengen maailmassa Herran kanssa. Hänellä ei ollut mitään tunnepohjaista kiintymystä ruumiiseensa, se oli vain paikka todelliselle hänelle elää tietyn kauden.

Yhtäkkiä hän tunsu putoavansa takaisin ruumiiseensa, menevänsä sisälle samalla tavoin kuin oli lähtenytkin, jalat ja varpaat menivät sisälle olkapäiden yläosasta takaa ja liukuivat alaspäin jalkoihin, hänen käsivartensa liukuivat alas hänen fyysisiin käsivarsiin ja olkapäihinsä, ja sen jälkeen hänen päänsä sujahti hänen fyysiseen päähänsä, hän oli täysin tajuissaan koko tämän ajan, ja heti kun hän oli takaisin ruumiissaan, hän tunsu vaipuvansa uneen.

Hän heräsi noin yhdeksältä illalla peläten kertoa minulle, mitä oli tapahtunut, kuinka lähellä hän oli ollut lähteä meidän luotamme. Seuraavana päivänä hän kertoi minulle ja toimimme nopeasti, leikkaus tapahtui melkein välittömästi ja hän on voinut hienosti siitä lähtien.

Pelko vai rauha?

Jospa vain voisimme elää tässä maailmassa tuntien samaa irrallisuutta kuin mitä Barb tunsu tuona päivänä ruumiinsa suhteen. Tällöin olemme niin Herran läsnäolon valtaamia, että kaikkia maailman huolia tarkastellaan sillä puolueettomuudella, joka tulee olemisesta sen todellisuuden valtaamia, että Kristus on meissä ja että ikuinen kohtalomme on Hänen kanssaan.

Me Herran Jeesuksen opetuslapset elämme tässä jatkuvassa kompromississa hengessämme olevan rauhan ja pelon dominoivan 'ulkopuolisen' maailman välillä. Emotionaalinen terveys ja viisaiden päätösten tekeminen elämässä vaativat meitä olemaan tietoisempia Kristuksesta meissä ja Hänen rauhastaan, kuin meitä ympäröivästä pelosta ja lihallisista asioista.

Jeesus käski säännöllisesti ihmisiä olemaan rauhassa, kun luonnolliset olosuhteet huusivat pelkoa ja tuskaa. Kun Jairus sai sanan, että hänen tyttärensä oli juuri kuollut, Jeesus käski häntä 'Älä pelkää'. Kun Hän tuli kävellen veden päällä keskellä myrskyä Hän sanoi: 'Älkää pelätkö', ja on useita muita esimerkkejä.

Herra on sama tänään kuin Hän oli evankeliumeissa, joten Hän käskee yhä meitä sanoen 'älkää pelätkö' ollessamme keskellä hämmentäviä ja pelottavia tilanteita. Ehkä olet tullut seurakunnan jumalanpalvelukseen tai kotiseurakunnan kokoukseen stressaantuneena ja hämmentyneenä, mutta palvonnan aikana Hänen rauhansa valtaa sinut - kyse on Hänestä sanomassa 'Älä pelkää'. Voimme elää mielessämme olevien kysymysten kanssa ja samalla olla pakahduttavan tietoisia hengessämme olevasta Hänen rauhastaan, joka auttaa ohjaamaan meitä jokaisessa päätöksessä ja auttaa meitä ymmärtämään maailman tapahtumat oikein.

Kuinka 'pääsemme käsiksi' tuohon rauhaan hengessämme samalla kun olosuhteet huutavat pelkoa ja tuhoa?

On olemassa avaimia

Joka kerran kun Jeesus käski jotakuta olemaan pelkäämättä vaikka olosuhteet saivat aikaan pelkoa, meillä on ohjeita siitä, kuinka tehdä se jokaisessa kerrotussa tarinassa. Ne eivät aina ole ilmiselviä, mutta selvästi kun Hän käski jokaista sanoen 'älä pelkää', Hän odotti heidän toimivan juuri niin. Tässä sarjassa katsomme useita tilanteita ja kykenemme soveltamaan sitä, mitä Hän käski heidän tekevän, mikä mahdollistaa meidän olemisemme rauhassa ja viisaiden päätösten tekemisen.

Esimerkki nro1, Jairus - Lk 8:41-56 & Mk 5: 22-43

Jairusin tytär oli kuolemaisillaan, ja kun Jairus tavoitti Jeesuksen, hän sanoi näin: "Tule ja aseta kätesi hänen päälleen, että hän pelastuisi tästä sairaudesta (tulisi ehyeksi), ja hän jää eloon." (suomennos tässä)

Kun Jeesus oli matkalla kohti Jairuksen kotia, nainen jolla oli verenvuototauti ja kuitenkin vahva usko, koski Hänen vaatteidensa helmaa ja parantui. Kun Jeesus sanoi hänelle, että hänen uskonsa teki hänet ehyeksi ja käski hänen olla rauhassa, sana tuli Jairukselle, että hänen tyttärensä oli todella kuollut.

"Kun Jeesus kuuli (sananomukaisesti: 'sattui kuulemaan') sen, Hän sanoi hänelle: "Älä ole pelokas, vain usko!" Mk. 5:36 (suomennos tässä)

Sana 'pelokas' tässä on 'phobeo', mikä tarkoittaa 'ajaa pakoon' - toisin sanoen Jairus, "Älä anna uskosi tulla ajetuksi pakoon uutisilla tyttäresi kuolemasta, vain usko!"

Käännekohta meille jokaiselle

Mitä hänen tulee uskoa? Menkää takaisin alkuperäiseen uskoon ja siihen syyhyn, jonka vuoksi hän pyysi Jeesusta tulemaan: "Tule ja aseta kätesi hänen päälleen, että hän tulisi ehyeksi, ja hän jää eloon." Jeesus käski häntä palaamaan takaisin alkuperäiseen uskoonsa, valitsemaan sen, että antaa tuon uskon kukistaa olosuhteen, ja löytämään rauhan tuossa alkuperäisessä uskossa.

Ymmärrättehän, että heti kun Jairuksen usko oli kohdistunut Jeesuksen tuloon ja käsien tytön päälle asettamiseen niin että tämä jäisi eloon, ei oikeastaan ollut väliä, olisiko tyttö edelleen makaamassa kuolemaisillaan tai jopa kuolisi. Näemme saman uskon Jeesukseen koskien Hänen ystävänsä Lasarusta.

Joh. 11:ssa kun Hänelle kerrottiin Lasaruksen olevan sairas, Hänen vastauksensa oli, ettei sairaus päättyisi kuolemaan, vaan Jumalan kunniaan. Heti kun Hän tiesi, ettei lopputuloksena olisi Lasaruksen kuolema, ei ollut väliä, vaikka tämä kuolisikin, koska Hän jo tiesi elämän olevan lopputulos. Sama asia Jairuksen kohdalla. Heti kun hän tiesi, että Jeesus asettaisi kätensä tytön päälle ja tämä jäisi eloon, ei ollut väliä, parantuisiko tämän olo, huonontuisiko se vai kuolisiko hän.

Jairuksen auttamiseksi keskittymään alkuperäiseen uskoonsa teksti sanoo Jeesuksesta: "Eikä Hän sallinut kenenkään seurata Häntä tästä kohdasta eteenpäin paitsi Pietarin, Jaakobin ja Johanneksen." Se sanoo myös, että kun Hän saapui talolle ja kohtasi surijat, jotka nauroivat kun Hän sanoi tytön vain nukkuvan - tilapäinen olotila - "Hän pani heidät kaikki ulos."

Kreikan sanan 'kata-gelao' on käännetty 'nauroivat Hänelle pilkatakseen'. 'Kata' tarkoittaa alas tai huono, 'gelao' on nauraa, mikä merkitsee kovaäänistä ja alentuvaa naurua Jeesusta vastaan, ikään kuin Hän ei tietäisi mistä puhuu. Fraasi 'Hän pani heidät kaikki ulos' viittaa voimakeinoon, siihen että Hän kirjaimellisesti työnsi heidät kaikki ulos ovesta.

Ymmärrättehän, Hän ei sallinut väkijoukon seurata Häntä eikä Hän sallinut Jairuksen tai tilanteen ympärille epäuskoisia surijoita, koska Jairuksen oli tärkeä pitää kiinni alkuperäisestä uskostaan - aseta kätesi hänen päälleen ja hän jää eloon.

Joskus kyse ei ole siitä, etteikö meillä ole uskoa, kyse on siitä, että olemme ympäröineet itsemme epäilevillä ja epäuskoisilla ihmisillä

Kuinka voit tulla (melkein) niin välinpitämättömäksi luonnollisen maailman suhteen kuin Barb oli tuona päivänä jolloin hän kuoli? Kun olosuhteet huutavat pelkoa, sinun täytyy palata viimeiseen tiedettyyn asiaan, jonka Herra on sanonut sinulle. Mene takaisin alkuperäiseen uskoosi, riippumatta siitä, oliko se 10 minuuttia vai 10 vuotta sitten. Mene takaisin siihen alkuperäiseen asiaan, jota uskoit, rajoita epäusko ympärilläsi, ja kykenet olemaan tilassa 'älä pelkää, vain usko'.

Enemmän ensi viikolla... siunauksin,
John Fenn

www.cwowi.org ja lähetä sähköpostit minulle osoitteeseen cwowi@aol.com

Fear & Discernment #2

Pelko & erottelukyky, osa 2

Hei kaikki,

Yksi siunauksista liittyen aikuiseen poikaan joka kuitenkin on mieleltään nelivuotias mutta rakastaa Jeesusta on se, että Chris on paljon tietoisempi Herrasta elämässään ja tulevaisuudestaan taivaassa kuin luonnollisesta maailmasta. Chrisin paras ystävä ryhmäkodissa on Frankie, lähetystyöntekijäpariskunnan tytär, jonka vanhemmat ovat valinneet jatkaa lähetystyötään Afrikassa ja sen seurauksena näkevät Frankien vain joitakin kertoja vuodessa.

Barb on ristiverinen kuten Frankien äiti ja suunnilleen samankokoinen. Sen seurauksena silloin, kun Barb ja minä haemme tai viemme Chrisin tai käymme ryhmäkodissa suunnittelukokouksissa tai tuomme uusia vaatteita tai kylpytarvikkeita Chrisille, Frankie takertuu Barbiin halailen tätä pitkään - tarkoitan roikkumista Barbissa helposti kaksi tai kolme minuuttia usein kyynel silmissään (ja Barbin silmissä) Frankien kaivatessa äitiään. Se on myös Barbille vaikeaa, sillä hän tietää olevansa vain Frankien äidin korvike ja on voimaton auttamaan Frankien murheellisessa kaipuussa.

Monet kerrat olemme olleet paikalla kun Chris tulee pyörätuolissaan, tarttuu Frankien käteen lempeästi ja pitäen siitä kiinni sanoo lempeästi ja samalla varmasti: "Se on okei Frankie, Jeesus on meidän kanssamme, se on okei Frankie, Jeesus on täällä." Nuo sanat kuullessaan Frankie ollen samaa mieltä nyökkää päällään, joka nojaa Barbin olkapäähän, vetäytyy pois ja kuivaa silmänsä. Chrisin sanoilla on se vaikutus, että ne saavat Frankien pois murheestaan takaisin tilaan, jossa hän on tietoinen Jeesuksen läsnäolosta elämässään.

Jairus ja kauemmas

Kun Jeesus käski Jairusta: 'Älä tule ajetuksi pakoon pelossa, vaan vain usko', Hänen sanoillaan oli sama vaikutus Jairukseen kun Chrisin sanoilla on Frankieen. Se ravistelee keskittymisen irti pelosta ja tragediasta heidän elämässään ja ohjaa heidän huomionsa uuteen suuntaan korkeampaan, mutta näkymättömään uskon ja rauhan totuuteen.

Usko on vastauksemme henkilökohtaiseen ja sisäiseen ilmestykseen. Nooa sai ilmestyksen siitä, että tulva oli tulossa, hänen vastauksensa oli rakentaa vene - uskon ollessa vastaus ilmestykseen. Mooses sai ilmestyksen Egyptiin menemisestä, hänen vastauksensa mennä oli uskoa.

Usko on näkymätöntä, joten meidän täytyy tarkoituksellisesti ohjata huomiomme uudelleen siihen ilmestykseen ja rauhaan syvällä hengessämme, kun kohtaamme luonnollisessa maailmassa olosuhteita, jotka suorastaan huutavat pelkoa.

Siispä Jairus täytyi ohjata keskittymään uudelleen alkuperäiseen ilmestykseensä ja siihen uskoon, joka nousi tuosta ilmestyksestä, siis että jos Jeesus tulisi ja laskisi kätensä tytön päällä, tytär olisi okei. Meidän täytyy olla halukkaita hylkäämään pelko rauhan ilmestyksen hyväksi ja sitten tukea sitä kurinalaisilla ajatuksilla, jotka kieltäytyvät elättelemästä pelon esiin tuomia mahdollisuuksia. Se on yksi syy sille, miksei Jeesus sallinut kenenkään seurata heitä ja työnsi epäuskoiset surijat ulos ovesta. Hän halusi Jairuksen keskittyvän uskoon ja rauhaan, ei pelkoon.

Ilmestys Isältä on armoa - Hänen ei tarvinnut näyttää meille tuota asiaa, puhua meille eikä antaa meille sitä rauhaa, joka vakuuttaa meille, että kaikki tulee olemaan okei - Hän tekee näitä asioita, koska Hän on hyvä. Meidän vastauksemme on usko.

Esimerkki nro 2, veden päällä kävely

Jeesuksen kävely veden päällä on kirjattu kolmeen neljästä evankeliumista ja jokainen kirjaa samasta tapahtumasta eri näkökulman: Matt. 14: 22-32; Mk 6:45-52; Joh. 6: 19-21.

Useimmat käännökset yrittävät auttaa pakanalukijoita antamalla vesitetyn käännöksen siinä missä käytetään juutalaisia termejä. Tässä on ensiluokkainen esimerkki. Useimmat Raamatut kääntävät Jeesuksen ja Pietarin välisen keskustelun Jeesuksen lähestyessä venettä tähän tapaan: "Rohkaise mielesi, minä se olen, älä pelkää". Sen jälkeen Pietari vastaa: "Herra, jos se olet sinä, käske minua tulemaan luoksesi veden päällä."

Jeesus sanoi itse asiassa: "Rohkaise mielesi! **MINÄ OLEN!** Lakkaa olemasta peloissasi!" Ja Pietari vastaa: "Herra, jos sinä olet, käske minua tulemaan luoksesi veden päällä!"

MINÄ OLEN on Hänen nimensä, joka puhui Moosekselle palavasta pensaasta 2. Moos. 3:14:ssä, joten kun Jeesus kertoi miehille, että Hän oli MINÄ OLEN, Hän joka puhui Moosekselle, Pietari haastoi Hänet todistamaan sen. "Herra, jos sinä olet, käske minua tulemaan luoksesi veden päällä!" Välittömästi tietenkin Jeesus esitti kutsun. (Enemmän aiheesta MINÄ OLEN, kuuntele englanninkielinen opetussarjani '*MINÄ OLEN; Kuka Jeesus on ja mistä Hän tuli*')

Pelko kohdataan ilmestyksellä

Jeesus antoi saman käskyn 'älä pelkää' tarkoittaen 'älä tule ajetuksi pakoon' tässä kuin Hän antoi Jairukselle. Tällä kertaa sen sijaan, että pelkoa vastaan olisi taisteltu palauttamalla mieleen aiempi usko ja lupaukset, pelko kohdataan todistuksella, että Jeesus on MINÄ OLEN.

Tämä on tämän toisen esimerkin pointti - toinen tapa pitää emootiot kurissa, olla tulematta ajetuksi pakoon pelon vallassa, on antaa sen faktan, että Jeesus on Jumala, dominoida tilanteessasi - Hän johtaa silloinkin kun tuuli ja aallot vellovat kaikkialla ympärillä - voit yhä kävellä veden päällä niin kauan kuin pidät Hänet näkyvissä ja totuuden siitä, että Hän on MINÄ OLEN etualalla mielessäsi. Astu askel taaksepäin ja tajua, Kuka sinulla on ja Kuka johtaa.

Kun Pietari unohti Kenen kanssa oli tekemisissä ja myrsky hämmensi hänet, hän alkoi vajota. Jopa silloin, heti kun huomio oli keskitetty uudelleen, Jeesus ojensi kätensä vetääkseen hänet ylös ja he kumpikin kävelivät veden päällä takaisin veneelle.

Voit tehdä saman - pidä mielessäsi, että Jeesus on Jumala. Mitä siitä, jos myrsky raivoaa, lähde kävelemään veden päälle keskellä myrskyä - olet turvassa, kun sinua liikuttelee ilmestys siitä, kuka Jeesus on ja mitä Hän on käskenyt sinun tehdä - älä kävele veden päällä omasta aloitteestasi (röyhkeyttä), mutta jos sinulle annetaan kutsu, anna mennä!

Kadonnut lapsi

Pietari pelkäsi keskittyessään myrskyyn, niinpä pelko on myös ilmestystä, mutta se on ilmestystä tämänhetkisestä tai tulevasta tuhosta luonnollisen maailman olosuhteissa. Pelko voi myös tuoda hengen, joka kiinnittyy olosuhteisiin. Esimerkiksi kun nuorin poikamme Brian oli noin viisivuotias, hän katosi jumalanpalveluksen jälkeen. Luonnolliselle pelolle on tilaa silloin, kun lapsi katoaa, mutta on enemmän tilaa Hänelle joka on MINÄ OLEN. Olin Coloradon kaakkoisosassa olevan seurakunnan pastori ja tuolloin vuokrasimme vanhaa ruokakauppaa. Kun kaikki olivat lähteneet rakennuksesta ja poikamme oli yhä kateissa,

etsimme kaikkialta rakennuksesta ja ulkosalla huudellen hänen nimeään kerta toisensa jälkeen.

Pelko alkoi levitä - Barbiin kuten voitte kuvitella iski paniikki. Hän etsi minusta johtoa ja minä puolestani käänsin huomioni noista hyvin pelokkaista olosuhteista henkeeni ja sieltä löysin rauhan. Sanoin hänelle: "Hän on okei, me löydämme hänet, mutta en tiedä, missä hän on." Mielessämme alkoi pyöriä kuvitelmia siitä, että hänet on kaapattu tai pahoinpidelty tai tapettu, mutta me tukahduttimme ne, ja vei kaiken henkisen voimamme pysyä keskittyneenä hengessämme olevaan rauhaan.

Meidän täytyi saada Chris ja Jason kotiin

Brian ei ollut lähikatujen tai naapurien paikkeilla, joten menimme kotiin. Oli NIIN vaikea jättää seurakuntarakennus tietämättä, missä viisivuotiaamme oli. Minun täytyi ohjata Barb pois 'peloissaan oleva äiti' -moodista hänen hengessään olevaan rauhaan, ja se rauhoitti häntä merkittävästi ... silti meidän täytyi pohtia 'mitä nyt teemme' ja poliisiin yhteyden ottamista - ja kuitenkin meillä oli sellainen rauha. Noin 10 minuuttia kotiin saapumisestamme puhelin soi. Brian suunnilleen samanikäisen kaverinsa kanssa oli ajatellut juksaavansa äitiä ja isää ja päätti ryömiä tämän kaverin perheen tila-auton taakse ja matkata heidän kanssaan kotiin.

He kaikki olivat saapuneet kotiin ja menneet sisälle jättäen Brianin kuumaan autoon useiksi minuuteiksi ennen kuin hänen pikku ystävänsä kertoi vanhemmilleen, että Brian oli autossa, mikä johti tuohon soittoon.

Jos meillä ei olisi ollut hengessämme rauhaa, jota pakotimme itsemme kuuntelemaan ja jolle pakotimme emootiomme alistaisiksi, olisimme olleet pelosta kiihtyneitä tuon koko ajan. Jos olisimme olleet tuohon taipuvaisia, pelon henki olisi kiinnittänyt tuohon luonnolliseen pelkoon ja kiduttanut meitä jopa sen jälkeen, kun Brianin havaittiin olevan kunnossa.

Tuo henki olisi saanut meidät käymään sitä läpi kerta toisensa jälkeen mielessämme ja koska kysymyksessä oli pelko, siinä on kyse tulevaisuudesta ja se olisi maalannut mieleemme kuvan tulevista kaappauksista, joilla olisi traagiset seuraukset. Se olisi kiduttanut meitä tulevaisuudessa vuosia ajatuksilla toisista pojistamme sekä tulevien kidnappausten ja sen sellaisten kuvilla. Emme koskaan antaneet asian mennä siihen pisteeseen, vaan kohtasimme luonnollisen pelon hengessämme olevalla yliluonnollisella rauhalla ja antamalla sen hallita emootioitamme.

Luulen Brianin yhä muistavan sen 'puhuttelun', jonka hän sai heti kun olimme hakeneet hänet ystäviemme luota.

Se kaikki liittyy siihen, että kohtaamme pelkoa aiheuttavat olosuhteet lapsen uskolla, kuten Chris tekee; Se on okei, Jeesus on meidän kanssamme. Jeesus on täällä.

Enemmän ensi viikolla, siunauksin,

John Fenn

www.cwowi.org ja kirjoita sähköpostit minulle osoitteeseen cwowi@aol.com

Fear & Discernment #3

Pelko & erottelukyky, osa 3

Hei kaikki,

Barb oli ulkona shoppauspäivänään, viikoittaisena iltapäivän lepotaukonaan kolmen pojan hoitamisesta ja hän nautiskeli perjantai-iltapäivistään yksin. Se merkitsi, että perjantain päivällinen lankesi minun kontolleni - ja koska meillä oli aiemmin kaksi pizzajakelufirmaa 1980-luvulla, kotitekoisen pizzan tekeminen oli luonteva valinta ja perjantaista tuli pizzailta poikien ollessa pieniä.

Barbin palatessa kotiin kaikki oli jo valmiina, laitoimme ruokatarvikkeet paikoilleen ja minulla oli keittiö omassa käytössäni. Päätin tehdä kuppikakkuja jälkiruoaksi ja yllättää kaikki. Barbilla oli reseptejä, joten ryhdyin työhön. Kun uuni oli lämmennyt ja taikina valmis kaadettavaksi, laitoin paperiset kuppikakkumuotit siististi niin kuin ajattelin niiden pitävän olla, ja kaadoin taikinaa ensimmäiseen muottiin.

Se levisi täysin litteäksi taikinan juostessa kaikkialle pitkin uunipeltiä kuin tulivuoren laava. Uunipeltikö, kysyt? Niin, en ollut koskaan tehnyt kuppikakkuja aiemmin ja olin järjestänyt paperimuotit suurimmalle uunipellillemme valmiiksi vastaanottamaan taikinan. Hm, ajattelin, tuon ensimmäisen muotin täytyy olla viallinen, liian heikon pitämään taikinaa sisällään. Niinpä kaadoin taikinaa toiseen muottiin, ja myös se levisi, ja nyt olin täysin hämmennyksissä.

Oliko koko kuppikakkumuottipaketti viallinen! Ehkä jos laittaa kaksi tai kolme muottia päällekkäin niiden vahvistamiseksi, mutten muista kyllä Barbin koskaan tehneen niin. Luin ja luin uudelleen reseptin... siinä sanottiin: 'kaada taikina muotteihin'... yksinkertaista, sitä minä olin tekemässä! Haloo! Mikä ihmeessä voisi olla pielessä?!!!

"Barb!!! Tarvitsen apuasi!", huusin tappioni hyväksyen ja tajuten, että minun on täytynyt tehdä jotakin väärin. Huusin olevani tekemässä kuppikakkuja, joten hänen tuli paikalle kuin hätänumeroon vastannut, vilkaisi kerran tilannetta ja alkoi nauraa niin lujaa, että luulin hänen pissivän housuihinsa tai halkeavan. Hän ei kyennyt puhumaan nauraessaan niin lujaa ja kyynelten virratessa hänen kasvoillaan ja sitten hän alkoi puhua ja sitten taas nauraa. Olin nöyryytetty, hämmentynyt, eikä minulla ollut aavistustakaan siitä, mitä en ollut ymmärtänyt. Sydämeni asenne oli olla siunaukseksi, mutta olin mokannut.

Vähitellen Barbin nauru asettui ja hän pyyhki pois riittävästi kyyneleitä jotta saattoi kurottautua kaappiin ja naurun seassa hän veti esille kuppikakkupellin ja pani sen työtasolle. "TÄMÄ!", hän alkoi taas nauraa" on se, mitä käytetään!" Hän kääntyi ympäri koroillaan yhä nauraen ja päättään puistellen jättäen minut siivoamaan Vesuviuksen kaltaistan taikinavirtojen jälkiseuraukset, jotka hitaasti jatkoivat tietään pelliltä pois työtasolle.

Esimerkki nro 3: Mooses, pelko & ilmestys

Jos olet muodostanut teologiasi Hollywoodista tai useimmista saarnoista, ajattelet luultavasti Mooseksen saaneen kutsun vapauttaa Israel Egyptistä palavan pensaan luona - mikään ei voisi olla kauempana totuudesta.

Stefanus sanoo Apt. 7: 22-25 kertoessaan uudelleen kansansa historiaa: "Mooses sai parhaan egyptiläisen kasvatuksen ja osoitti kykynsä sekä sanoissa että teoissa. Kun Mooses oli tullut neljäkymmenen vuoden ikään, hänessä heräsi halu mennä katsomaan israelilaisia, heimoveljiään. Nähdessään, miten julmasti yhtä heistä kohdeltiin, hän riensi apuun ja kosti

pahoinpidellyn puolesta lyömällä egyptiläisen hengiltä. Hän luuli veljiensä ymmärtävän, että Jumala oli valinnut hänet heidän pelastajakseen, mutta he eivät ymmärtäneet."

Hämmennys ja pelko, jonka Mooses kohtasi, ei johtunut siitä, että hänen tyttärensä olisi kuollut kuten Jairuksella eikä siitä, että Joku käveli veden päällä hänen luokseen kuten Pietarilla, ei, hänen pelkonsa ja hämmennyksensä oli hänen omaa tekoaan. Hänellä oli se oikea ilmestys, että hän oli pelastaja, mutta hän oletti toisilla olevan tuon saman ilmestyksen.

Hän ei vain olettanut veljiensä tietävän, että hän oli pelastaja, hän myös teki päätöksiä tuon olettamuksen pohjalta. Hän luuli, että he tulisivat hänen tuekseen ja aloittaisivat sisällissodan, koska koko hänen koulutuksensa ja elämäkokemuksensa sanoivat, että se oli se mitä tulee tehdä. Hän sovelsi aidon ilmestyksen Jumalalta omaan koulutukseensa ja ajatuksiinsa, suunnitellen mielessään sen, kuinka Jumala saisi sen toteutumaan, ja toimi sitä pohjalta missaten Jumalan kokonaan.

Kuulostaako tutulta?

Tuo oletus maksoi hänelle kolmanneksen hänen elämästään. Hän oli 40, kun tappoi sen egyptiläisen ja 80 Herran ilmestyessä hänelle kertomana, että israelilaiset eivät tulisi pelastetuksi aseellisen konfliktin avulla, vaan ihmeiden ja merkkien kautta.

Annapa kun asetan kolmanneksen Mooseksen hukatusta elämästä oman aikamme perspektiiviin. Sellaisen ihmisen kohdalla, jonka voidaan odottaa elävän 75-vuotiaaksi, se merkitsee, että kun hän oli 25, hänen sydämeensä tuli halu tehdä Jumalan tahto, mutta hän missasi sen, eikä tullut takaisin oikeille raiteille kuin vasta ollessaan 50. Tunnetko ketään tuollaista?

Meille kerrotaan, että kun israelilaiset torjuivat hänet, Mooses 'pakeni sen kuultuaan'. Kreikan sana 'pakeni' on 'pheugo', mikä tarkoittaa 'juosta pakoon kuin karkuri' ja englannin karkuria tarkoittavassa sanassa 'fugitive' voi nähdä tuon 'pheugo' -sanan juuren. Mooses ei vain huolettomasti kävellyt pois päätään puistellen. Hän oli nyt oikeutta pakeneva karkuri, juuri niiden ihmisten torjuma, jotka Jumala oli näyttänyt, että hänen oli määrä pelastaa, ja nyt rikollinen, jota Egyptin kuningas etsi.

Mooses oli hämmentynyt, nöyryytetty eikä hänellä ollut aavistustakaan siitä, millä tavalla hän oli missannut jutun. Hän oli varma, että hänellä oli ilmestys Jumalalta, hän ajatteli tietävänsä, että Jumala käyttäisi hänen saamaansa koulutusta ja valmennusta aloittamaan sisällissodan, mutta hänen ponnistelunsa tulla Jumalan täydelliseen tahtoon ja kutsuun elämässään tuli kaikkien torjumaksi. (Tämän kuukauden englanninkielinen opetussarjani *'Miksi nuo hukatut kuukaudet eivät menneet hukkaan'* käsittelee aihetta yksityiskohtaisemmin)

Miksi häntä ei häirinnyt uudelle uralle ryhtyminen

Hepr.11:24 paljastaa enemmän: "Koska Mooses uskoi, hän aikuiseksi vartuttuaan kieltäytyi esiintymästä faraon tyttären poikana. Hän mieluummin jakoi Jumalan kansan kärsimykset kuin hankki synnistä ohimenevää nautintoa."

Miksi joku Egyptin kuninkaallisessa perheessä kasvanut tekisi tuollaisen valinnan? Jakeet 26-27 vastaavat tuohon: " Hän näet piti Kristuksen osaksi tulevaa häväistystä suurempana rikkautena

kuin koko Egyptin aarteita, sillä hän kiinnitti katseensa tulevaan palkintoon. Uskonsa tähden Mooses lähti Egyptistä kuninkaan vihaa pelkäämättä ja pysyi lujana, kuten pysyy se joka ikään kuin näkee Näkemättömän."

Sana 'piti' tässä merkitsee 'johtaa ennen mieltä' ja 'katsoa pois kaikesta muusta keskittyäkseen yhteen kohteeseen'. Se merkitsee 'johtaa mieltä Kristuksella niin että kääntyy pois kaikesta muusta keskittyäkseen Häneen'.

Kun hän tiesi missanneensa jutun, muttei tiennyt kuinka, sen sijaan että olisi alistunut pelolle, sen sijaan että olisi vellonut itsesäälistä ja hämmennyksessä, hän kääntyi pois erehdyksestään ja keskittyi siihen sisäiseen arvoon ja arvostukseen, jonka hän antoi Kristukselle. Vaikka hän missasi jutun, hän teki sen Herralle, eikä se menisi hukkaan. "Hän pysyi lujana, kuten pysyy se, joka ikään kuin näkee Näkemättömän." Mooses ei nähnyt Häntä kuin sydämessään, mutta pysyi lujana ikään kuin katselisi Häntä.

Tässä kohtaa hän tiesi enemmän siitä, mikä EI OLLUT Jumalan tahto kuin tiesi siitä, mikä OLI Hänen tahtonsa. Myös meidän täytyy torjua pelko ja hämmennys kun missaamme jutun, ja tehdä sitä minkä tiedämme olevan tehtävämme toistaiseksi, sillä tehdessämme sitä minkä tiedämme olevan tehtävämme, Hän voi ohjata meitä. Edes Jumala ei voi ohjata pysäköityä autoa. Lähde liikkeelle.

Kieltäydy pelosta

Jonain päivänä Moosekselle tulisi 'palkkapäivä' siitä, että hän on tehnyt Jumalan tahdon elämässään, ja hän piti tuota 'palkkapäivää' suuremmassa arvossa kuin mitään muuta maan päällä. Tuon ilmestyksen ollessa lähellä hänen sydäntään hän jätti Egyptin, maan, jonne hänet oli kutsuttu, jätti ihmiset, joita hänet oli kutsuttu auttamaan, ja aloitti toisen uran - paimenen uran tehden sitä kolmasosan elämästään ihmetellen aina tuota 'tapausta' nuoruudessaan ja sitä, kuinka kaikki sopisi yhteen.

Olemme nähneet, että Jairusta käskettiin olemaan pelkäämättä, vaan sen sijaan suuntautumaan uudelleen siihen, mihin oli alun perin uskonut. Ja olemme nähneet Pietarin, joka ei pelännyt, koska hän keskittyi siihen tosiasiaan, että Jeesus on Kristus, ja niin hän sivuutti ympärillään pyörivän myrskyn. Nyt olemme nähneet Mooseksen, joka kieltäytyi pelosta ja hämmennyksestä sisäisen ilmestyksen sekä sen arvon perusteella, jonka hän antoi Kristuksen tuntemiselle, ja jatkoi omia hommiaan kunnes Herra antoi hänelle ilmestystä lisää.

Mitä siitä jos teit kuppikakkusi tietämättä mitä olit tekemässä - ajatus oli oikea, sovellus oli väärä. Oikea tapa tehdä se tullaan paljastamaan ja voit päätyä siihen, että lopulta kuppikakkuja onkin jälkiruoaksi, kuten meillä tuona iltana.

Enemmän ensi viikolla, siihen saakka siunauksin,

John Fenn

Fear & Discernment #4 (Paul)

Pelko & erottelukyky, osa 4 (Paavali)

Hei kaikki,

Asuimme Coloradossa kun kolme poikaamme oli pieniä ja eräänä vapaapäivänä päätimme suunnata kulkumme vuorille. Barb oli sinä aamuna valmistanut neljän miehensä tyydytykseksi aterian, jonka voisi lämmittää myöhemmin: kotitekoista juustomakaronia, johon oli sekoitettu kinkkukuutioita. Lämmitä vihreitä papuja ja lisää valmista kylmää omenakastiketta ja siinä olisi kuninkaalle kelpaava ateria!

Heti kun juustokastike, makaronit ja kinkku oli sekoitettu ja kaadettu suureen uunivuokaan, Barb pani vuolan päälle tiiviisti muovikääreen ja sujautti vuolan jääkaappiin.

Lasinsirpaleita?

Meillä oli upea päivä, mutta olimme hyvin nälkäisiä heti kotiin tultuamme. Pojat siistiytyivät ja Barb lämmitti päivällisen ja pian olimme pöydän ääressä valmiina käymään ruokaan käsiksi. Mutta Barb ja minä huomasimme juustomakaronin päällä jotakin, joka näytti olevan teräviä valossa kiiluvia lasinsirpaleita. Ne olivat kiiltäviä ja erikokoisia ja -mallisia ja me tutkimme jääkaapin nähdäksemme, oliko joku lasista tehty astia mennyt rikki ja pudonnut päivällisemme päälle. Ei mikään. Olimme hämmentyneitä ja pelkäsimme sitä, että pojat ottavat homman omiin käsiinsä ja alkavat kauhoa päivällistä omille lautasilleen.

Poimin varovasti terävältä kolmiomaiselta palaselta näyttävän osan, mutta se olikin pehmeä ja taipuisa. Sitten huomasin jotakin sulaneena vadin sivuilla, ja meillä välähti: Barb oli pannut vuolan uuniin niin kiireessä saadakseen meidät ruokituksi, että hän oli unohtanut poistaa muovikääreen! Se oli sulanut päälle ja näytti siltä kuin lasi olisi sirpaleina pudonnut pitkin ja poikin juustomakaronimme päälle!

Voitte kuvitella näkymän: kolme nälkäistä poikaa tuijottamassa meitä järkyttyneinä odottamassa suuria lusikallisia juustoista herkkua lautasilleen, mutta hämmentyneinä meidän yhtäkkisestä odotuskuvioistamme: kupliva juustomakaroni kutsumassa heitä, äiti ja isä tuijottamassa toisiaan kysellen, mitä me nyt teemme? Ja yksi koira toivomassa ruoantähteitä ja ajattelemassa asioiden sujuvan sen näkökulmasta hetki hetkeltä paremmin.

Lopulta teimme kuin liikkeenjohdollisen päätöksen: otetaan pois juustomakaronin päällimmäisin kerros pois, rukoillaan ruoan yli ja syödään! Tässä sitä ollaan yli 25 vuotta myöhemmin eikä kukaan ole kärsinyt kokemuksesta hitustakaan, mutta Barb ja minä nauramme yhä tuolle jutulle. Toivottavasti pojat ovat unohtaneet sen. (Kerroin tämän tarinan hänen luvallaan, lol)

Ja tällä on tekemistä pelon ja erottelukyvyn kanssa niin kuin millä tavalla?

Monet kristityt ovat kuin tuo juustomakaroni - elämät Herrassa ovat rikkaat ja maukkaat, he ovat kuplivan kuumia Jeesukselle - kuitenkin pintaa kuorruttavat pelon sirpaleet. He ovat epävarmoja siitä, mitä seuraavaksi tehdä. Monet eivät ole varmoja onko pienen määrän pelkoa 'syöminen' OK vai pitääkö kuoria kaikki pois pinnalta ja jatkaa eteenpäin? Onko tämä pelko paholaisesta vai onko se jotakin, mistä Jumala varoittaa? Käytätkö tervettä järkeä, ryhdytkö oikeaan toimenpiteeseen ja 'syötkö' kuitenkin?

Apt. 27:ssa Paavali on vanki, joka on astumassa laivaan matkustaakseen Roomaan. Vankina olemisen merkitsi sitä, että toiset kertoivat hänelle, koska hän sai syödä, nukkua, käydä vessassa ja mihin istuutua. Mutta Paavali sai ilmestyksen Jumalalta jakeessa 10: "Herrat, havaitsen (käytetty termi merkitsee aina sitä, että mieli huomaa jotakin hengessä), että tällä matkalla tulee paljon tuhoa ja vahinkoa laivalle, lastille ja elämillemme!"

Usein Jumala näyttää meille paholaisen suunnitelmat

Voitte kuvitella sen pelon ja huolen joka Paavalilla vankina oli - hänen elämänsä ei ollut hänen omansa. Hän havaitsi, että he tulisivat menettämään laivan, lastin ja elämänsä, mutta oli voimaton tekemään sen suhteen mitään.

Pelko asettuu meihin usein silloin, kun emme voi kontrolloida olosuhteitamme. Toiset tekevät asioita, joista tiedämme, toisinaan terveeseen järjen ja elämän kokemuksen kautta, että ne päätyvät katastrofiin, toisinaan tiedämme Jumalalta tulleen ilmestyksen kautta, kuten Paavalilla tässä oli - mutta meidän täytyy seurata heidän mukanaan, koska he ovat auktoriteettiasemassa tai olosuhteet määräävät heidän toimenpiteensä tai onnettomuuksia sattuu. Kaikki nämä asiat aikaansaavat pelkoa, mikä on aivan luonnollista - kukaan ei halua olla tilanteissa, joita emme voi kontrolloida ja tilanteesta tekee pahemman se, että tiedämme Hengen kautta katastrofin olevan tulossa.

Kuitenkin jakeessa 27 noin kaksi viikkoa myöhemmin heidän ollessaan myrskyn ajamina ja ilman ruokaa tuon saman ajan enkeli seiso Paavali edessä sanoen: "Älä pelkää Paavali, sillä sinut täytyy tuoda keisarin eteen. Ja katso, Jumala on myös säästänyt kaikki ne, jotka kanssasi purjehtivat." Ilmeisesti enkeli kertoi Paavalille enemmän kuin tässä lainattiin, sillä Paavali kertoi kumppaneilleen, että he haaksirikkoutuivat saarelle ja henkensä säästääkseen heidän ei tullut jättää laivaa ennen kuin se alkoi hajota rannalla. (jakeet 26,31)

Ymmärtäkää tämä kuva - jakeessa 10 Jumala näyttää Paavalille, että he menettäisivät laivan, lastin ja henkensä jos lähtisivät purjehdukselle. Jakeessa 24 enkeli ilmestyy ilmoittaen Jumalan puuttuneen tilanteeseen - laiva ja lasti tultaisiin yhä menettämään mutta kaikki 276 henkeä pelastuisi (voisi pelastua, jos he noudattaisivat ohjeita)

Se merkitsee sitä, että Jumala näytti Paavalille paholaisen suunnitelman siitä, mitä tapahtuisi, JOS sen sallittaisiin jatkua.

Pelko ja ilmestys

Heinäkuussa 1986 minulla oli hengellinen uni, jossa olin toisessa maassa, etupenkillä matkustajan puolella pakettiautossa, jonka kuljettaja ei puhunut englantia, tuskin tunsin ihmisiä takanani olevalla penkillä enkä tuntenut lainkaan taaimmaisilla penkeillä olijoita.

Ajoimme soratietä pitkin vuoristotiellä yöaikaan, käännyimme vasemmalle liian nopealla vauhdilla, liu'uimme pois tieltä, ja auto kiepsahti oikealle puolelle. Käsivarteni rusentui tilapäisesti maan ja ikkunapuitteen väliin, mutta pysyin vetämään sen pois ja päättelemään, etten ollut loukkaantunut. Kaikki muut olivat kuitenkin loukkaantuneet, oli yö, olin vieraassa maassa korvessa - ja sitten heräsin hikisenä.

Heti kun heräsin, otin auktoriteetin paholaisen yli, käskin hänen pysäyttää tuo suunnitelma ja kerroin hänelle, etten salli tuon tapahtua, sitten pyysin Isää lähettämään enkelinsä varmistamaan, ettei se tapahtuisi. Tuo oli heinäkuussa.

Lokakuun 1 päivänä olin vuoristokylässä Meksikossa, Herra oli juuri ilmestynyt minulle ja myöhemmin myös tulkilteni, naiselle nimeltä Dora, sen jälkeen oli päivällinen ja seurakunnan jumalanpalvelus ja nyt olimme matkalla takaisin.

Oli noin 9:30 illalla (21.30) kun tila-auton ajaja, kylästä oleva mies, ja lähetystyöntekijä Carl sekä Dora ynnä kuljettajan perhe valmistautuivat menemään pakettiautoon. Kosketin kädelläni matkustajan puoleisen sivuoven kädensijaa ja heinäkuinen uneni tulvi mieleeni.

“Dora! Vau, minulla oli juuri déjà vu -kokemus. Näin tämän kaiken unessa muutama kuukausi sitten ja se päättyi kolariin.” Hän sanoi: "Se on outoa, kaksi päivää sitten minulla oli samanlainen uni kolarista, joka sattui palatessa palvelutyössä vietetyn päivän jälkeen." Niinpä me (minun kohdallani uudelleen) otimme auktoriteetin paholaisen yli, käskimme häntä, ettei hänen hyökkäyksensä sallittaisi tapahtua ja pyysimme Isää lähettämään enkelit tekemään osansa meidän suojelemiseksi.

Tuon tehtyämme menimme autoon - kuljettaja joka ei puhunut englantia, minä matkustajan puolelle. Carl ja Dora, joita tunsin vähän, taakseni, ja kuljettajan perhe, jota en tuntenut lainkaan, ihan taakse. Suunnatessamme alas vuoristotietä, soratietä, olin aluksi vähän hermostunut, sitten asettauduin, koska uskoin Jeesuksen nimen voimaan, tunsin auktoriteettini ja luotin Herraan.

Kerron lopun tarinasta kirjassani “Pursuing the Seasons of God” (suom. Noudata Jumalan kausia, ei suomennettu), joten en käsittele sitä tässä muuten kuin kertomalla, että minä, Dora ja myöhemmin Carl näki kolme enkeliä seisomassa siinä kohdassa, missä ajovalojen kiilat päättyivät liikkumassa täysin samassa vauhdissa auton kanssa, ja Dora ja minä kumpikin tunnistimme sen kaarteeseen, jossa kolaria ei koskaan tapahtunut. Kun pääsimme alas vuorelta ja tiestä tuli päällystetty, enkelit lähtivät.

Unet olivat Jumalan ilmestystä siitä, mitä tapahtuisi, jollei paholaisen suunnitelmaan puututtaisi

Onko kuulemasi ja näkemäsi ilmestys siitä, mitä paholainen on suunnitellut vai onko se ihmiskäden aikaansaannosta ja tulee tapahtumaan kuitenkin? Jos kyse on paholaisesta, voit ottaa auktoriteetin sen yli ja pyytää Isää lähettämään enkeleitä varmistamaan, että HÄNEN tahtonsa tapahtuu sen sijaan. Jos kyse on ihmiskäden aikaansaannoksesta, voit pyytää Isän huolenpitoa ja suojaa, ottaen auktoriteetin kaiken mahdollisen yli, jota paholainen on suunnitellut tuolle ajanjaksolle.

Monet, monet ihmiset, jotka eivät tiedä Jumalan säännöllisesti näyttävän paholaisen suunnitelmat, jos niihin ei puututa, ajattelevat kyseessä olevan Jumalan ja päätyvät nuhtelemaan Pyhää Henkeä, joka paljastaa asian heille siksi, että he voivat ottaa auktoriteetin ja rukoilla, ettei se tapahdu!

Koska he kokevat pelkoa ilmestyksessä, heiltä jää huomaamatta se rauha, joka myös aina seuraa Isältä tulevan ilmestyksen mukana. Ettekö ajattele, että Joosef ja Faarao tunsivat

vähän pelkoa, kun Jumala paljasti unessa tulevan seitsemän vuoden nälänhädän? Mutta he tekivät valmisteluja, koska heille esitettiin, että se tulee tapahtumaan - ei mitään paholaista nuhdeltavana, nälänhätä oli tulossa, joten heidän täytyi valmistautua.

Kun kyse on vain paholaisesta esittämässä pahoja kuvitelmia, ei ole mitään rauhaa. Jumalan ilmestyksen kohdalla rauha seuraa aina sitä pelottavaa näkymää, jota teille näytetään. Oli kyse kummasta tahansa, ottakaa auktoriteetti paholaisen yli, pyytäkää Isältä Hänen armoaan, suojeluaan ja huolenpitoaan - ja jos olette Paavalin tapauksen mukaisessa tilanteessa, jota ette voi kontrolloida tai minun tapaukseni mukaisessa tilanteessa, jossa minun täytyi mennä tuohon pakettiautoon, keskittykää uskoon Häneen, Hänen nimensä voimaan ja Hänen teitä varten oleviin suunnitelmiinsa.

Teidän täytyy päätellä, onko juustomakaronienne päällys särkyneen lasin vai sulaneen muovin peittämä sekä syötekö sen kuitenkin vai noukitte pois. Ryhtykää asianmukaiseen toimenpiteeseen älkääkä antako pienen pelon estää teitä saamasta hienoa ateriala Herrassa.

Ensi viikolla tavataan, siunauksin,

John Fenn